

at Sagen er saaledes gennemarbejdet fra Ministeriets Side, at der vistnok kun er Videt, som maatte trænge til nærmere Prøvelse. For det Tilfælde, at Landsthinget maatte dele denne Mening med mig, saaledes at der ikke blive Spørgsmaal om Udvalgsnedsættelse, er der to eller tre smaa Punkter, med Hensyn til hvilke jeg vil henstille til den ærede Minister, om han ikke vil udtale sig noget nærmere, for at disse Punkter, som ellers i Udvalget kunde blive klarede, allerede kunne faae deres Belysning ved denne Sags Iste Behandling. Jeg har vel kunnet tænke mig, at det er Analogien med Forholdene i Kjøbenhavn, som har fremfaldt den i Lovforslaget indeholdte Bestemmelse om Sagens Henvisning af Birkedommeren til Straffedommeren, og det kan gjerne være, at det er den mest praktiske Form; men maatte dog en noget folbigere Udtalelse angaaende dette Punkt, end jeg i det Mindste har fundet i Motiverne, vilde være hensigtsvarende. Der er et andet Punkt, hvor vistnok ogsaa netop Hensynet til Gjennemførelsen af Ligheden med den nuværende Tilstand i Kjøbenhavn har øvet sin Indflydelse, det er den i Forslaget liggende Forudsætning, at Straffedommeren under samme Grændser som Politii- og Kriminalretten under Straffelagen ogsaa skal afgjøre Erstatningsspørgsmaalet, men nogen udrykkelig Bestemmelse om, at Straffedommeren ogsaa indenfor netop disse Grændser paalkjender Erstatningsspørgsmaalet, findes ikke i Lovforslaget, og det er dog maasse ogsaa et Punkt, som trænger til lidt nærmere Forklaring. Endelig er der et Spørgsmaal, som jeg vil gjøre med Hensyn til § 7. Jeg vil spørge, om det ikke var muligt i alt Fald at sætte en bestemt Tidsfrist som den yderste, ved hvilken Loven i hvert Fald skal træde i Kraft, forsaavidt det ikke er sket tidligere; ved Lovforslaget er det aldeles overladt til Ministeren at bestemme, naar Loven skal træde i Kraft. Den ærede Justitsminister vil naturligvis ønske, at Sagen saa hurtigt som mulig bringes i Orden, men det ser dog maasse noget eiendommeligt ud, at det er ganske overladt til Ministeren, naar Loven skal træde i Kraft. Jeg vil henstille, om man ikke efter nærmere Overbetæelse kan sætte en yderste Termin, uden at der derved kan opstaa praktiske Vanskeligheder. Med disse henstillende Bemærkninger skal jeg anbefale Lovforslagets Fremme til det ærede Thing.

Schlegel: Jeg skal ogsaa paa det Bedste anbefale det foreliggende Lovforslag til det ærede Things Tilslutning. Da vi i

Hvor forhandlede om dette Forhold, blev, som de Herrer bekjendt, Resultatet, at en lille Del af Birket, nemlig Landjurisdiktionen, blev udsøndret fra det øvrige Birk for i Forbindelse med nogle Sogne af Nordre Birk at danne en ny Jurisdiktion under Navn af Søndre Birk, men navnlig paa Grund af den Uoverensstemmelse, der fremkom saaledes, som vi nu have hørt fra den ærede Landsthingsmand, naaede vi ikke til et Resultat med Hensyn til den øvrige Del af Birket, som omfatter Frederiksberg og har et Stubbiggerantal, der nærmer sig 40,000 Mennesker, og som tillige ere koncentrerede paa en saadan Maade, at de maa siges at have alle en Kjøbstadsbefolknings Egenstaber; saa at Frederiksberg næst efter Kjøbenhavn er den største By her i Landet. Det er naturligt, at det er aldeles uoverkommeligt for en enkelt Mand at besørge alle Forretningerne i en saadan Jurisdiktion, og det er med Høie fremhævet baade under den tidligere Behandling her i Thinget og ogsaa i Motiverne til dette Lovforslag, at det er uoverkommeligt for Birkedommeren, baade den nuværende og enhver anden, fuldt ud at besørge alle de Forretninger, som høre til hans Embede. Men dette gjælder i aller højeste Grad med Hensyn til Forbrudelser; der kommer naturligvis saadanne i mere eller mindre Grad hver Dag — og særlig naar der kommer mere omfattende Sager, optage de al hans Tid, i en saadan Grad fra Morgen til Aften, at det er ham absolut umuligt, at foretage Noget ved de Sager, som ikke ere paatrængende nødvendige. De maa altsaa ligge hen, og om jeg saa maa sige, tilfidesættes. Det er en Hjælp i denne Retning, som dette Lovforslag tilsigter, og nu mener jeg, at den Maade, som her er foreslaaet, maa, da man ikke syntes om det Lovforslag, der forrige Gang foresaa, kunne finde fuld Tilslutning. Jeg ser ikke rettere, end at man, saaledes som den ærede Landsthingsmand, der nylig talte, fremhævede, maa kunne være tilfreds med den Ordning, som her er foreslaaet. Derfor siger jeg ikke, at jeg ikke kunde være tilfreds med en anden Ordning, men naar der er fremkommen saa stærke Ønsker, som i det andet Thing, om at den Mand, der skulde være Politimester i Frederiksberg, skulde stilles paa en anden Maade, og det er lykkedes at finde en Form, hvorunder det kunde ske, kan jeg ikke Andet end give min Tilslutning dertil. Det forekommer mig, efter de Motiver, som ere fremsatte her, og som alle ærede Medlemmer have haft Lighed til at gjøre sig bekjendt med, hvorfor jeg ikke behøver her at gjentage dem, at den